

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010299
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612010299.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti odsúdenému B. G., nar. XX.XX.XXXX v G., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d/ Tr.zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 14. apríla 2014, sp.zn. 2Nt/43/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného B. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 7.3.2012, sp.zn. 2T/16/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 3.7.2012, sp.zn. 23To/82/2012 bol B. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d/ Tr.zák. na skutkovom základe, že v období od 28.9.2011 do 19.11.2011 absolvoval kurz o udelenie vodičského oprávnenia v autoškole C., C.. J. I., so sídlom I. E. XXXX/X, XXX XX G., počas ktorého vykonal aj výcvik vo vedení motorového vozidla skupiny B1, B, pričom počas výcviku viedol v cestnej premávke v meste Partizánske a v jeho okolí, v dňoch 20.10.2011, 22.10.2011, 23.10.2011, 27.10.2011, 28.10.2011, 29.10.2011, 01.11.2011, 10.11.2011, 12.11.2011, 13.11.2011, 15.11.2011, 17.11.2011, osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia evidenčné číslo PE 177 AP a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/45/2008 zo dňa 20.10.2008, právoplatným dňa 20.10.2008, mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke na dobu 18 mesiacov, ktorého výkon uplynie dňa 8.1.2012, pričom v zmysle § 61 ods.3 Tr.zák. sa obžalovanému do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítala doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody od dňa 3.1.2010 do 23.9.2011.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods.4, § 37 písm.m/, § 56 ods.2 Tr.zák. k peňažnému trestu vo výške 900,- € a podľa § 57 ods.3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov s tým, že podľa § 57 ods.2 Tr.zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr.zák. s použitím § 38 ods.4, § 37 písm.m/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 48 mesiacov. Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.3.2012.

Dňa 11.12.2012 bolo Okresnému súdu Partizánske doručené podanie otca odsúdeného B. G. - I. G., na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá sa skončila právoplatným rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 7.3.2012, sp.zn. 2T/16/2012 v podstate z tých dôvodov, že odsúdený nemal vedomosť o tom, že počas výkonu trestu odňatia slobody mu trest zákazu činnosti neplynie, o čom nemali vedomosť ani na dopravnom inšpektoráte a ani autoškola s poukazom na tú skutočnosť, že mu umožnili absolvovanie kurzu. Uviedol tiež, že vychádzal z uznesenia Okresného súdu Partizánske,

sp.zn.1T/63/2009, kde je uvedené, že trest zákazu činnosti mu končí dňa 16.6.2009. Z uvedených dôvodov namietal pochybenie orgánov činných v trestnom konaní a súdu.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.4.2014 prvostupňový súd vypočul odsúdeného, ktorý vyslovil súhlas s návrhom svojho otca. Súčasne tiež uviedol, že je po psychickej aj fyzickej stránke schopný výsluchu, i keď podľa jeho názoru vzhľadom k tomu, že je dyslektik a dysgrafik mal by mať nárok na obhajcu. Ďalej zotrval na dôvodoch uvedených v návrhu na povolenie obnovy konania, pričom dodal, že mal za to, že trest zákazu činnosti v čase spáchania skutku mu už uplynul, pričom vychádzal z uznesenia Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/63/2009-122 (správne má byť uvedené č.l. 127), kde je uvedené, že trest zákazu činnosti končí dňa 16.06.2009. Pred tým ako absolvoval autoškolu si nezisťoval, či má oprávnenie viesť motorové vozidlá, spoliehal sa na to, že trest zákazu činnosti uplynul. Nevedel o tom, že trest zákazu činnosti mu neplynie počas výkonu trestu odňatia slobody a až v súvislosti s trestným sťahom predmetnej trestnej veci sa dozvedel o nevykonanom zvyšku trestu zákazu činnosti. O tom, že tento trest zákazu činnosti mu ešte plynie, nevedeli ani na dopravnom inšpektoráte a v autoškole, keďže mu umožnili absolvovanie kurzu.

Po vypočutí odsúdeného okresný súd oboznámil podstatný obsah trestného spisu Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/16/2012, spolu s rozsudkom zo dňa 7.3.2012, uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/82/2012 z 3.7.2012, ako aj ďalšie prílohové trestné spisy a listinné dôkazy a podľa § podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného B. G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp.zn. 2T/16/2012, nakoľko nezistil také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie súdu o vine, alebo pre neprimeranosť trestu.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený B. G. sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti opätovne poukazoval na okolnosti prípadu, najmä za akých mu bolo umožnené absolvovať výcvikový kurz v autoškole a bolo mu vydané vodičské oprávnenie. Znovu poukázal na uznesenie Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/63/2009, kde je uvedené kedy mu končí trest zákazu činnosti. Taktiež neboli vo veci vypočutí policajti z dopravného inšpektorátu k okolnosti, na akom základe mu bolo umožnené absolvovať výcvikový kurz v autoškole. Podľa jeho názoru tieto nové skutočnosti by mu výrazne napomohli čo do výšky trestu a tiež viny, nakoľko zásada, že neznalosť zákona neospravedlňuje, platí nielen pre neho, ale i pre školu a dopravný inšpektorát. Za to, že s inštruktorom a v jeho prítomnosti absolvoval kurz vodiča, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 48 mesiacov, čo je v rozpore s účelom trestu. Napokon poukázal na skutočnosť, že nie je znály zákona a v konaní o povolenie obnovy konania žiadal o pridelenie obhajcu, čo mu bolo taktiež odmietnuté. Vyslovil presvedčenie, že krajský súd po prešetrení ním uvádzaných dôvodov, ktoré dostatočne opodstatňujú obnovu konania, dospeje k záveru, že sťažnosť je dôvodná.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti po tom, čo mu bola okresným súdom predložená spolu so spisom, preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutému rozhodnutiu, v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie a to ani z pohľadu porušenia práv na obhajobu. V súvislosti so žiadosťou odsúdeného o ustanovenie obhajcu s poukazom na ním uvádzané diagnózy a predložené listiny vzťahujúce sa na vyšetrenia odsúdeného ešte vo veku 7 až 13 rokov, krajský súd uvádza, že vzhľadom na aktuálne súdom vyžiadajú lekársku správu od ošetrojúcej lekárky, ako aj ďalšie skutočnosti uvádzané prvostupňovým súdom, ani krajský súd nezistil prítomnosť dôvodov nutnej obhajoby v zmysle § 38 ods.2 písm. d) Tr.por. a ani iné v zmysle tohto ustanovenia. Napokon sám odsúdený na verejnom zasadnutí na otázku, či uvedené problémy uvádzal pri žiadosti o vodičský preukaz uviedol, že nie, lebo sa cíti zdravý. Taktiež sa nejednalo o prípad uvedený v § 40 ods.2 Tr.por. (nedostatok prostriedkov na úhradu trov obhajoby neuvádzal). Nebol teda dôvod na ustanovenie obhajcu, pričom nič nebránilo odsúdenému, aby si tohto zvolil sám, o čom poučený bol.

Následne sa krajský súd zaoberal ďalšími dôvodmi sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, pričom považuje za nutné poukázať na nasledujúce skutočnosti.

Ako vyplýva zo zadovážených trestných spisov, odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/16/2012 zo dňa 7.3.2012, vo vzťahu ktorému sa obžalovaný domáhal obnovy konania, predchádzalo odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/63/2009 zo dňa 15.6.2009, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov a súčasne mu bol uložený tiež zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 18 mesiacov. Súčasne bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/45/2008 zo dňa 20.10.2008. V konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske pod sp.zn. 1T/63/2009 bolo potom po právoplatnosti rozsudku uznesením z 23.6.2009 (č.l. 127) rozhodnuté tak, že sa odsúdenému započítava vykonaná časť uloženého trestu zákazu činnosti uloženého mu rozsudkom sp.zn. 2T/45/2008 do trestu zákazu činnosti uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/63/2009 a to od 20.10.2008 do 16.6.2009. V závere tohto uznesenia je tiež uvedené, že predpokladané ukončenie trestu je dňa 20.4.2010. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/64/2009 zo dňa 2.12.2009 bol B. G. odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorého výkon nastúpil dňa 3.1.2010. Napokon uznesením zo dňa 7.4.2010, sp.zn. 1T/63/2009 bolo rozhodnuté, že B. G. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudku sp.zn. 1T/63/2009 zo dňa 15.6.2009 a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý nastúpil dňa 3.8.2010. Z výkonu týchto postupne uložených trestov odňatia slobody bol uznesením Okresného súdu Trnava, sp.zn. 3Pp/64/2011 zo dňa 23.9.2011, právoplatným toho istého dňa, podmiennečne prepustený. Menovaný bol teda vo výkone trestu odňatia slobody od 3.1.2010 do 23.9.2011, počas ktorej doby mu v zmysle § 61 ods.3 Tr.zák. trest zákazu činnosti uložený mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/63/2009 neplynul, predmetný trest zákazu činnosti začal vykonávať od 20.10.2008 do 3.1.2010 a zvyšok vykonával po odpykaní trestu odňatia slobody od 23.9.2011 do 8.1.2012.

Po preskúmaní trestného spisu Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/16/2012 a podania odsúdeného, ktorým sa domáhal povolenia obnovy konania v tejto trestnej veci, sa krajský súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, že odsúdený vo svojom návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali takýto postup. Už v pôvodnom konaní mal súd k dispozícii aj uznesenie Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/63/2009 zo dňa 23.6.2009 (č.l. 122 predmetného spisu), ktorým bol započítaný vykonaný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu do právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/63/2009. Nie je možné v tejto súvislosti akceptovať tvrdenie odsúdeného, že vzhľadom na predmetné uznesenie mal za to, že trest zákazu činnosti mu končí dňom 16.6.2009. Dátumami od 20.10.2008 do 16.6.2009 je jasne a zrozumiteľne označené len obdobie dovtedy vykonaného zákazu činnosti, ktoré sa započítava do novouloženého trestu zákazu činnosti, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 1T/63/2009 zo dňa 15.6.2009. Pokiaľ v závere odôvodnenia uznesenia je tiež uvedené, že predpokladané ukončenie trestu má byť dňa 20.4.2010, správne prvostupňový súd pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania v tejto súvislosti uviedol, že v čase keď bolo predmetné uznesenie vydané, bol odsúdený na slobode a dňom 20.4.2010 by skutočne trest zákazu činnosti skončil, no len za predpokladu, že nebude prerušený

výkonom trestu odňatia slobody. V tej dobe nemohol súd vedieť, či v budúcnosti odsúdený bude vykonávať trest odňatia slobody, čo napokon aj reálne nastalo. Skutočnosť, že doba výkonu trestu odňatia slobody sa do trestu zákazu činnosti nezapočítava, vyplýva z ustanovenia § 61 ods.3 Tr.zák., o čom odsúdený mohol a mal vedieť, pričom na uvedenú skutočnosť poukázal už Okresný súd Partizánske v konaní vedenom pod sp.zn. 2T/16/2012 a s okolnosťami, na ktoré poukazoval odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania sa riadne aj vysporiadal už v tomto pôvodnom konaní, keď konštatoval, že neznalosť zákona nemôže odôvodniť vyvinenie páchatel'a, ktorý sa dopustil ďalšieho protiprávneho konania tak, ako je uvedené v rozsudku Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/16/2012. Na uvedenom závere by nič nezmenil ani výsluch policajtov dopravného inšpektorátu, nakoľko títo nemuseli mať vedomosť o tom, že odsúdený vykonával trest odňatia slobody, napokon sám odsúdený v konaní o povolení obnovy konania súdu uviedol, že pred tým ako absolvoval autoškolu si nezisťoval, či má oprávnenie viesť motorové vozidlá, spoliehal sa na to, že trest zákazu činnosti uplynul.

Vzhľadom na uvedené aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený B. G. vo svojom podaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým návrh na povolenie obnovy konania zamietol, považuje za správne a zákonné, v plnom rozsahu naň poukazuje a preto sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.